

Podcast 269 de strijd om je identiteit

“ Strijd is geen teken dat je faalt. Het is een teken dat je wakker bent en dat je er iets tegen wil doen”

12 Februari 2026 – 1^e zondag van de vasten (A)

De veertigdagentijd begint in de woestijn, met Jezus die door de Geest wordt geleid en verleidingen trotseert om zijn identiteit en missie te onthullen.

Transcript

Uit het evangelie volgens Matteüs In die tijd werd Jezus door de geest naar de woestijn gevoerd om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg hij honger. Nu trad de beproever op hem toe.

Vrienden, afgelopen woensdag begon de veertigdagentijd. Het begint allemaal in de woestijn. Dat is geen toeval. Het is een merkwaardig begin van Jezus' openbare optreden. Je zou verwachten het begin van een groots optreden. De Zoon van God ten slotte. Grote tekenen aan de hemel en een grote aankondiging. Maar nee, niks daarvan. In plaats daarvan: stilte, zand, honger. En een gesprek met de duivel.

Christelijk geloof heeft altijd talent gehad voor onverwachte openingen. Het begint met een kind in een stal. Het overwint door een kruis. En hier begint de missie van de verlosser met vasten en verleiding. En dat is geen toevallige samenloop van omstandigheden. Dat is een onthulling. Het is precies daar, in die woestijn, dat Jezus heen wordt geleid.

Niet door de duivel overigens, die de duivel ontmoet, maar hij wordt er heen geleid door de Geest. Geest met een hoofdletter uiteraard. En dat is cruciaal. God leidt zijn Zoon naar de plaats van beproeving. Niet om hem te breken, maar om te openbaren, wie hij werkelijk is. Hij die het kwaad kan verslaan. Hij die gekomen is om de zonde van de wereld weg te nemen.

Laten we dit eens goed bekijken. Elke verleiding begint overigens met dezelfde zin: als jij de zoon van God zijt. Daar zit de kern. De strijd gaat niet in eerste instantie over gedrag, maar over identiteit, over wie Jezus is en hoe zijn zending zal... Hoe Hij dat zal vervullen.

Geldt ook voor ons, de diepste verleiding is niet dat we iets verkeerd doen, het is dat we vergeten zijn wie we zijn: geroepen, geliefd, gezonden door God.

De beproevingen zijn opvallend beleefd overigens, geen donder en bliksem, alleen suggesties. Als jij de Zoon van God zijt, nou doe dan dit, redelijke voorstellen, bijna pastorale adviezen. Je hebt honger? Maak dan brood van die stenen, eet gewoon. Je vertrouwt God, nou laat het zien, spring hier maar vanaf. De engelen zullen je opvangen.

Je wilt de wereld redden, ach waarom het kruis? Neem de makkelijke weg. De duivel die fluistert zelden, doe iets verschrikkelijks. Hij zegt meestal, doe iets verstandigs, zonder God.

Die eerste verleiding dan, het zijn er drie, dus religie reduceren tot... Zelfvoorziening. Maak van deze stenen brood. Ja, Jezus is in de woestijn, veertien dagen, Hij krijgt honger. Hij is ook mens namelijk, en als je een tijd niet eet, dan krijg je honger. En dan zegt de duivel: nou maak van deze stenen brood. Als je de zoon van God bent, dan kan dat toch?

Op het eerste gezicht lijkt het bijna onschuldig: hongerstillen, niks verkeerd mee. Maar de duivel stelt iets subtiels voor. Gebruik je Goddelijke kracht om jezelf te bedienen, om jezelf te dienen. Maak van je roeping een middel, dat het vooral voor jezelf aangenaam maakt.

En hier wordt religie gerealiseerd tot therapie tot nut, tot comfort, tot gemak. Maar Jezus antwoordt... De mens leeft niet van brood alleen, maar van elk woord van God, uit Gods mond. Met andere woorden: nee, God is geen instrument voor ons welzijn, wij zijn geschapen voor zijn wil, om zijn appel ter harte te nemen.

En wanneer uw geloof alleen nog maar overgaat van wat heb ik eraan, ja dan zitten we midden in deze eerste beproeving. Onze cultuur die zegt al gauw: als je dit wilt, nou pak het dan. Als het prettig voelt, nou doe het dan. En als je het kunt, och, waarom zou je het niet doen?

En dan die tweede verleiding, God gebruiken voor spektakel om fans te krijgen, dan luisteren de mensen naar je, als je een spektakel creëert. En de duivel citeert nu zelf de Bijbel en dat is onthullend, het kwaad komt vaak met religieuze talen. Hij zegt niet spring maar van de top van de tempel naar beneden, daar die tempel dat grote centrum van alles, van macht, van economie van religie van alles. Nou als je het daar maakt dan heb je het gemaakt, spring maar naar de top van de tempel naar beneden. God zal je redden de engelen zullen je opvangen, nou als je daar niet populair van wordt? Dat is de verleiding van religie als uiterlijk vertoon. Laat zien dat God er is, bewijs het ons.

Maar liefde laat zich niet afdwingen. God wil geen gedwongen erkenning, maar vrije toewijding dat we hem vrijelijk willen volgen. Ons geloof is geen religie van spektakel en vuurwerk, maar van trouw. En Jezus wil geen applaus, hij wil navolging.

En dan die derde verleiding, het Koninkrijk Gods maar dan zonder het kruis en nu komt de kern. Alle koninkrijken van de wereld, zonder lijden, zonder offer. En dat in ruil voor aanbidding van de duivel. Dus als je dat, je krijgt van mij de hele wereld, als je mij aanbidt, zonder lijden zonder offer. Anders gezegd je ziel verkopen aan de duivel ten meerdere eer en glorie van jezelf. De duivel biedt macht aan, zonder liefde.

Heerschappij zonder kruis. Dat is altijd de grootste verleiding van religie en kerk geweest: het goede doel bereiken via wereldse middelen. Maar Jezus zegt: breng alleen ere aan de God.

En hier wordt het duidelijk het koninkrijk van God komt niet door dominantie maar door zelfgave, niet door controle, maar door liefde tot het uiterste en laat de maat van liefde, liefde zonder maat zijn.

Wat betekent dit voor ons deze veertigdagentijd? De vraag is niet alleen, wat geef ik op in deze veertig dagen, hoe doe ik aan de vasten? De vraag is: welke valse goden ontmasker ik? Wat doe ik dan op naar de God van het gemak. Wij doen vaak wat het makkelijkste is, niet wat het juist is, maar wat het makkelijkste is.

En de God van de macht, de God van controle, de God van zekerheid en tenslotte de God van het eigen ik. Vaste gebed en liefdadigheid, dat zijn geen religieuze oefeningen om punten te schoren, maar ze herschikken

onze verlangens. Ze brengen eigenlijk aan het licht hoe ons hart gericht is. Ze... Ze richten ons opnieuw op God als God.

Dat doet de vaste Het evangelie van vandaag zegt niet, doe beter je best. Het evangelie zegt, Christus heeft de strijd geopend en gewonnen. En volg hem.

Er zit troost in dit verhaal. Jezus komt, die kent de verleiding van binnenuit. Hij kent de stem die redeneert, die duwt, die verdraait. Je hoeft je dus niet te schamen als je die strijd ervaart.

Geenszins. Strijd is geen teken dat je faalt. Het is een teken dat je wakker bent en dat je er iets tegen wil doen.

Heiligen zijn ook geen mensen die geen beproevingen hebben gehad. Het zijn mensen die geleerd hebben welke stem ze moeten geloven en welke niet.

Beste mensen, de veertigdagentijd is geen sombere tocht. Het is een bevrijdende ontmaskering

+Rob Mutsaerts - Oisterwijk 17 Februari 2026

Dit is een automatisch gegenereerd transcript. Houd daarom rekening met mogelijke taal- of stijlfouten. Dank voor uw begrip - Team EWTN LC